

„При всичко това, макаръ и да сме около 2 милиона челоѣци, пакъ нѣмаме, поне тукъ въ свободнитѣ страни, единъ какъвъ и да е вѣстникъ, който както да ни държи въ извѣстностъ за течението на работитѣ, които се вършатъ около насъ и за насъ, той и да служи за изказване на нашитѣ народни искания и мисли, т. е. сме лишени отъ най-необходимото оржие за всяки общественъ животъ и борба за него. Днесъ печатътъ е по-силенъ и отъ топътъ и съ него си служатъ почти всички народности въ свѣта освенъ насъ съ това ние сами себе представяме, прѣдъ очитѣ на образования свѣтъ, нѣщо не като народъ.

„Най-сетнѣ, ние, македонцитѣ, макаръ и да сме едни подъ двояко и трояко робство, и други распърснати изъ разни страни, се нетрѣбва да забораваме отечеството си и сме длъжни да работиме за подобрението на неговото положение; защото като народъ ще сме отговорни предъ нашето потомство, ако и при толкова незгодности на своя животъ преминемъ времето бездействено, безъ борба за свободенъ животъ; когато виждаме, че нашитѣ господари не искатъ да се грижатъ за улегчението на нашия животъ.

„Подбуждени отъ всичко това, макаръ и съ слаби сили, започваме за сега издаването на седмиченъ вѣстникъ „Македония“ съ *цѣль*: борение за подобряние положението на Македония“ (гледай в. „Македония“ брой 1, година I).

282. Медицински Прѣгледъ, научно популяренъ вѣстникъ. — Почнѣлъ е да излиза въ София, два пѣти въ мѣсецътъ, излѣзли сж 24 броя, подъ редакцията на Д-ръ *Ив. Михаловъ* и Д-ръ *Георги Золотовичъ*. До брой 14 отъ първата годишнина „Медицински Прѣгледъ“ е излизалъ подъ редакцията на Д-ръ *Ив. Михаловъ* и Д-ръ *Любомиръ Серафимовъ*, подиръ до брой 4 отъ втората годишнина — подъ редакцията на Д-ръ *Ив. Михаловъ* само, а отъ 5-й брой втората годишнина до край продължавалъ е да излиза подъ редакцията на Д-ръ *Ив. Михаловъ* и Д-ръ *Георги Золотовичъ*. Първата година списанието е било озаглавено „Медицински Приглѣдъ“. То има за мотто слѣдующето: „Chacun à son métier doit toujours s'attacher“.

„Labor improbus omnia vincit“. (La Fontaine).